

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

המלך

פרשת שמות

אור

הרודף אחר הכבוד מאבד מה שיש לו:

פרשת שמיני פרק י (א) וַיִּקְחוּ בְנֵי-אֱהֲרֹן נֹדֵב וְאֲבִיהוּא אִישׁ מִחֲתָתוֹ וַיִּתְּנוּ בְהֵן אֵשׁ וַיִּשְׂימוּ עֲלֶיהָ קִטְרֹת וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְקוֹק אֵשׁ זֶה אֲשֶׁר לֹא צוּה אֹתָם: (ב) וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְקוֹק וַתֹּאכַל אוֹתָם וַיָּמָתוּ לִפְנֵי יְקוֹק: (ג) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אֱהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר דָּבַר יְקוֹק לֵאמֹר בְּקִרְבִּי אֶקְדָּשׁ וְעַל-פְּנֵי כָל-הָעָם אֶכְבֹּד וַיֵּדַם אֱהֲרֹן: שאלות:

א { עלינו להבין במה חטאו בני אהרון בזה שהקריבו אש זרה, והרי כתוב שצריך להביא אש בידי אדם? ב { ועוד מה גם שהרי משה מעיד שהן גדולים יותר מהם שנאמר הן בקרובי אקדש ואם כן מדוע לא נשא פנים? ג { ועוד יותר קשה שהדבר נעשה ביום חנוכת המזבח שבו השכינה שרתה במשכן?

מצב הפוליטיקה בארצנו:

לצערנו עדים אנו על התופעה הקשה אשר פוקדת את אנשי הפוליטיקה שמרוב תשוקתם וקנאתם ביושבים בהנהגה ורדיפתם אחרי הכבוד עד שלא בוחלים בשום דרך ובלבד לנסות להעפיל להנהגה, כאשר עיננו רואים מה עושים לראש הממשלה ורק לאחר שבכיר מיחידת החקירות להב פרש וגילה את האמת שאין כלום ורק יש מטרה אחת להפילו נרגעו קצת הפרשיות, ואף ראו שהעם מצביע ברגליו ומביע חוסר איומן ולזאת מתחזק בסקרים הפך רצונם, וכן לכל הרוצה לקבל תפקיד ציבורי תיכף ומיד מחפשים מתחת לאדמה כיצד להפיל ולפוסלו, וכך הדבר כנגד כל מי שרוצים להוריד אותו ולהצר צעדיו מחפשים מתחת לאדמה במה להפילו, ובפרט להגיע זמן הבחירות ששם מבחן הניסיון להצלחה וכישלון חושבים שכל שירדפו להשיג את תאוותם ומבוקשים ישיגו יותר, אולם תורתנו הקדושה מלמדת אותנו שההיפך הגמור כל הרודף אחר הכבוד, אזי הכבוד בורח ממנו ואינו משיגו ויותר מכך מאבדים גם מה שיש להם כאשר בבני אהרון.

ביאור השם משמואל על הדרך בעבודת השם בהתלהבות או ברוע:

והנה בחז"ל כתבו כמה ביאורים לחטאם של בני אהרון ומדוע כל החרון האף הזה, ואנחנו נעמוד על אחד הביאורים בחטא בני אהרון שכתבו חז"ל במסכת סנהדרין דף נב ע"א וכבר היו משה ואהרן מהלכין בדרך ונדב ואביהוא מהלכין אחריהן וכל ישראל אחריהן, אמר לו נדב לאביהוא: אימתי ימותו שני זקנים הללו ואני ואתה ננהיג את הדור? אמר להן הקדוש ברוך הוא: הנראה מי קובר את מי. אמר רב פפא: היינו דאמרי אינשי: נפשי גמלי סבי דטעיני משכי דהוגני. **וכתב לבאר בספר שם משמואל (פרשת קרח תרע"ד): דהנה ידוע שיש בחי' זקנים ובחי' אבות ובחי' בנים. בחי' זקנים הם בשכל כאמרם בקידושין (ל"ב ע"ב) זקן זה שקנה חכמה, והיינו דידוע שיש שני אופני העבודה, **יש עבודה בהתלהבות ובהתפעלות הנרגשת ונראית לעינים** ובהלל ושיר שהוא מכוחות הלב, **ויש עבודה למעלה שהיא בחי' השכל והמוח**, וידוע שהמח הוא קר, והתפעלות הבאה מצד המוח איננה נרגשת וניכרת לזולתו, ואין אומר ואין דברים בלי נשמע קולם, אלא שכל חמש ההרגשות שבאדם בטלות לבחי' השכל והמוח, **וכמו שסיפר כ"ק אבי (האבני נזר) אדמו"ר זצלה"ה שכאשר היותו בנעוריו לחלש לקחהו כ"ק זקני אדמו"ר הגדול זצלה"ה מקאצק** להיות מתפלל ברי"ה עמו בחדרו שעל יד בהמ"ד הגדול, וראה אותו מתפלל שמ"ע ברי"ה ברכות ותקיעות בלי שום תנועה והתפעלות אלא שהיו פניו בוערות כלפידים. ומובן שכמו שבחי' השכל היא גבוהה מבחינת הלב, כן עבודה כזו שמבחינת השכל בלי התפעלות נרגשת גדולה יותר מעבודה שע"י תנועה והתפעלות, **והנה כך היתה עבודת משה ואהרן בבחינת מוח ושכל לבד** ולא היתה נראית בהם לא תנועה ולא התפעלות.**

ואמרו בשם רבותינו הקדושים בדברי רש"י (פרשת בהעלותך) ויעש כן אהרן הנאמר בהדלקת המנורה, מגיד הכתוב שלא שינה. והדבר יפלא מה הוה ס"ד שישינה ח"ו, **ואמרו ז"ל למשל אם היה נאמר להקדוש רב לוי יצחק מברדטשוב שידליק את המנורה, מרוב התפעלות היה שובר את המנורה והיה שופך את השמן**, אבל אהרן לא שינה, היינו שלא נשתנה להתפעל ברגש ובתנועות, והיינו כנ"ל שהיה בחינת המוח והשכל. **ובכך טעו נדב ואביהו היות והיית שיטת נדב ואביהו שהיו צעירים שצריך לעבוד בהתלהבות וחשבו שזו הדרך הנכונה להנהיג הדור יותר טוב שהמנהיג תהיה עבודתו בהתפעלות נרגשת למען שהרואים יתפעלו ויעשו עבודתם בהתלהבות יותר.** וזהו שדייקו מתי ימותו שני זקנים הללו, היינו שהם עבודתם בבחינת 'זקנים' שהוא השכל והמוח כנ"ל, ואנחנו שאנו בבחינת בנים, היינו שעבודתנו בהתפעלות, ננהיג את הדור.

התביעה לא רק על הרודף אלא אף על השתיקה נענשים:

והוסיף מרן החיד"א לבאר לכאורה קשה הרי רק נדב דיבר ואילו אביהוא לא עשה ולא כלום, ומדוע נענש, **אלא אומר החיד"א בספרו "נחל קדומים"** שמכאן ראה שגם השתיקה נחשבת כחטא, כי היה עליו עכ"פ למחות ולא מוח. ועפ"ז מבאר מה **דאיתא בסוטה (יא א)** "איוב ששתק נידון ביסורין". ומקשים מדוע נענש ביסורין רק משום ששתק? אלא כי הוא אכן סבר שבשתיקותו אין כל פגם, ואולם כאן אומר לנו חז"ל שעונשו של השומע ושותק הוא כעונשו של החוטא בפיו.

דפו אחרי השררה:

אולם אין דברי חז"ל יוצאים מידי פשוטן ופרש"י וכבר היו, איידי דאירי בבני אהרן תני ליה הכא לאשמועינן, דבשביל שהיו מבקשים שררה ורבנות מתו. נפשי גמלי סבי דטעיני משכי דהוגני - הרבה גמלים זקנים שטעונים עורות גמלים יונקין שמתו, וכו'. **ללמדנו** שהרודף אחרי השררה ומקנה בחברו לא רק שאינו משיג את מבוקשו אלא גם מה שיש לו נאבד ממנו ולכן נענשו במיתה ובה איבדו גם מה שהיה להם. **ולכן כתב בית הבחירה (מאירי) מסכת סנהדרין דף נב ע"א לעולם ישנא אדם מדת הרבנות ויקדש בה עצמו אף במותר לו**, וכל שכן שלא יקנא בראותו כתר מעלה למי שראוי לה וכל שעושה כן יצפה לנקמת הדיין ולעונשיו, דרך הערה אמרו כשהיו משה ואהרן מהלכין בדרך ונדב ואביהוא מהלכים אחריהם וכל ישראל אחריהם היו אומרין נדב ואביהוא זה לזה מתי ימותו שני זקנים הללו ואני ואתה ננהיג את הדור, אמר הקדוש ברוך הוא כך אתם אומרים נראה מי קובר את מי, משל הדיוט אומר נפשי גמלי סבי דטעיני משכי דהוגני:

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

מאמר חז"ל והזוהר:

וכבר אמרו חז"ל במסכת עירובין דף יג ע"ב כל המחזור על הגדולה - גדולה בורחת ממנו, וכל הבורח מן הגדולה - גדולה מחזרת אחריו. **וכן הוא בזוהר במדבר פרשת שלח** [דף קנו ע"ב] פתח רב מתיבתא, מאן דאיהו זעיר איהו רב, ומאן דאיהו רב איהו זעיר, דכתיב (בראשית כג) ויהיו [דף קסח עמוד ב] חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים, מאה דאיהו חשבון רב כתיב ביה שנה זעירו דשנין חד אזעיר ליה, שבע דאיהו חשבון זעיר אסגי ליה ורבי ליה דכתיב שבע שנים, ת"ח דלא רבי קודשא בריך הוא אלא לדאזעיר לא אזעיר אלא לדרבי, זכאה איהו מאן דאזעיר גרמיה בהאי עלמא כמה איהו רב בעלויא בההוא עלמא, ופירש בעל הפלא יועץ דברי הזוהר כדברי הגמרא הנ"ל.

כך מצינו בשאל המלך:

ומסופר על שאל המלך בשמואל א פרק י (כ) ויקרב שמואל את פלשטי וישראל וילכד שפט בנימון: (כא) ויקרב את שפט בנימון למשפחתו למשפחתו ויתלכד משפחת המטה וילכד שאל ברקיש ויבקשהו ולא נמצא: (כב) וישאלו עוד ביקוק הבא עוד הלאם איש ס ויאמר יקוק הנה הוא נחבא אל הכלים: (כג) וירצו ויקחהו משם ויתנצב בתוך העם ויגבה מפלהם משכמו ומעלה: (כד) ויאמר שמואל אל כל העם הראיתם אשר פחרבו יקוק כי אין פמהו בכל העם וירעו כל העם ויאמרו יחי המלך: **שמואל א פרק טו (יז) ויאמר שמואל הלא אסקטן אתה בעיניך ראש שפטי ישראל וימשחך יקוק למלך עלי ישראל: ואמרו חז"ל במדרש תנחומא (בזר) פרשת ויקרא [ד] ויקרא אל משה. זש"ה גאות אדם תשפילנו ושפל רוח יתמוד כבוד (משלי כט כג), כל מי שבורח מן השררה השררה רודפת אחריו, שאל ברח מן השררה בשעה שבא למלך. שנאמר וישאלו עוד בה' הבא עוד [הלום] איש, ויאמר ה' הנה הוא נחבא אל הכלים (שמואל א' י כב), מהו כשבאו ואמרו לו דבר המלוכה, אמר להם אין אני ראוי למלוכה, אלא שאלו באורים ותומים, אם ראוי אני, ואם לאו הניחו אותי, מיד וישאלו עוד בה', מיד החביא עצמו עד ששאלו אורים ותומים, ויאמר ה' הנה הוא נחבא אל הכלים, כך שנו רבותינו, הכלים אלו אורים ותומים, זה ברח מן השררה ורדפה אחריו, שנאמר הראיתם אשר בחר בו ה' כי אין כמוהו בכל העם (שמואל א' י כד), **ואבימלך בן ירובעל רדף אחר השררה וברחה ממנו**, שנאמר וילך אבימלך בן ירובעל שכמה וגו', דברו נא באזני כל בעלי שכם וגו' (שופטים ט א ב), וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך וגו' (שופטים ט' כג). **ומשה ברח מן השררה** בשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא לכה ואשלחך אל פרעה וגו' (שמות ג ז), ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח (שמות ד-יג). אמר ר' לוי שבעת ימים היה הקדוש ברוך הוא מפתה את משה בסנה לשלחו, והוא משיבו שלח נא ביד תשלח. שנאמר ויאמר משה אל ה' לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשום גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי (שמות ד' ט), אי"ל הקדוש ברוך הוא למשה חייך סופך לילך.**

הרים גבנונים:

עוד אמרו חז"ל במדרש תהלים (שוחר טוב; בזר) מזמור סח (טו) בפרש שדי מלקים פה תשליג בצלמון: (טז) הראיהים הרבשון הר גבננים הרבשון: (יז) למה תרצדון הרים גבננים החר חמד אלהים לשבתו אף יקוק ישן לגנצח: ר' נתן אומר כיון שביקש הקדוש ברוך הוא ליתן תורה לישראל, בא כרמל מאספמיא, ותבור מבית אלים, זהו שנאמר בקבלה חי אני נאום המלך ה' צבאות שמו כי כתבור בהרים וככרמל בים יבוא (ירמיהו מו יח), **זה אומר נקראתי הר תבור**, עלי נאה שתשרה שכינה, לפי שאני גבוה מכל ההרים, ולא ירדו עלי מי המבול, **וזה אומר אני נקראתי הר הכרמל**, עלי נאה שתשרה שכינה, לפי שאני נתמצעתי בתוך, ועלי עברו את הים, אמר הקדוש ברוך הוא כבר נפסלתם לפני בגבהות שיש בכם, כולכם פסולים לפני, וכי התחילו כל ההרים מתרעמים ומתמוטטים, שנאמר הרים נזלו מפני ה' (שופטים ה ה), אמר הקדוש ברוך הוא למה תרצדון, **למה תרצו לדון עם סיני, הרים גבנונים אתם כלכם**, כמה דאת אמר או גבן או דק (ויקרא כא כ). ההר חמד אלהים לשבתו. **אין רצוני אלא בסיני שהוא שפל מכולכם**, שנאמר מרום קדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח (ישעיהו נז טו), הפסד ירבעם והמנ בגלל רדיפת הכבוד:

כתב בספר שיחות מוסר לגר"ח שמולביץ זצ"ל מאמר כט. שנינו במסכת סנהדרין (דף ק"ב ע"ב): "תפסו הקב"ה לירבעם בבגדו. אמר לו חזור בך, ואני ואתה וכן ישי נטייל בגן עדן. אמר לו מי בראש? אמר לו (הקב"ה) בן ישי בראש. אמר לו אי הכי, לא בעינא". פלאי פלאים "אני ואתה וכן ישי נטייל בגן עדן" משמע, שירבעם ראוי והגון לכך וכיצד לא רצה. ולא עוד, אלא שמדבריו של הקב"ה אליו "אני ואתה וכן ישי" מוכח בעליל שהוא ירבעם, יהיה בראש. כלום מה עוד חסר לו? אולם בלהיטותו אחר הכבוד, לא הסתפק בכך והיה מוכרח הוא לשמוע מפורש מפי הקב"ה, כי הוא יהיה בראש. בפירוש לא ממשמעות, ועל ידי שאלה זו נתקטן ירבעם, כי "הרודף אחר הכבוד, הכבוד בורח ממנו" (עיין עירובין י"ג; תנחומא פ' ויקרא ג'). ומשמע ירבעם תשובתו של הקב"ה, כי "בן ישי בראש", נטרפה דעתו ואמר "אי הכי, לא בעינא". מוטב לו לרדת לבאר שחת, מלראות אחרים פוסעים לפניו. גם זו חולי תחת השמש. ממשך רבי חיים ביסודו הנפלא מצינו כהאי גוונא, אצל המן הרשע, שאמר (אסתר ה', י"ג) "וכל זה איננו שוה לי, בכל עת אשר אני רואה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך". מה קורה פה? המלך אחשוורוש גידלו ונישאו מעל כל השרים אשר איתו. בכל מקום בואו, בשבע ועשרים ומאה מדינה, כורעים ומשתחווים להמן. כבוד בלי מצרים, חולקים לו לאותו רשע. רק אי שם, בפינה נידחת, נמצא יהודי בשם "מרדכי", היושב בשער המלך, ואינו כורע ומשתחוה לו. ומה בכך? והרי "מרדכי" זה, בטל באלף אלפי בני אדם שכורעים ומשתחווים, על כגון דא מתלוננים ש"כל זה איננו שוה לי" עד ש"איני חש לכל הכבוד אשר לי" (רש"י)! וכיון שרדף אחרי הכבוד נאבד מנו הכל ותלו אותו על העץ.

דברי הרשב"ץ על דברי התנא ושנא את הרבנות:

וכתב בספר מגן אבות לרשב"ץ על דברי התנא באבות פרק א-י ושנא את הרבנות בזה התקיים המצוה הראשונה, לאהוב את המלאכה, שהאוהב את הרבנות אינו מתעסק במלאכה. וענין רבנות, שלטנות. וחלילה לממנוע לאדם שלא ישתדל לבוא

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

לידי רבנות של תורה. וכבר אמרו בסוף קדושין [פב א], רבי נהוראי אומר, מניח אני כל אומניות שבעולם ומלמד את בני תורה, שכל אומניות שבעולם הרי הם בטלות בעת הזקנה והוא מוטל ברעב, והתורה עומדת לאדם בילדותו וזקנותו ונותנת לו אחרית ותקוה, שנאמר וקווי יי יחליפו כח יעלו אבר כנשרים [ישעיהו מ יג]. ונאמר עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו [תהילים צב טו]. **אבל רבנות זו ששנינו כאן היא, לנהוג שררה על הצבור במילי דעלמא. וכן אמרו באחרון מברכות [נה א], ובאחרון מיומא, ובאבות דרבי נתן [פי"א הל"ב], על זאת המשנה, אוי לה לרבנות שמקברת את בעליה. ומפני מה מת יוסף קודם לאחיו, מפני שנהג עצמו ברבנות [ברכות נה א].** וכן, אין לך נביא ונביא שלא קפח כמה מלכים. כמו שזכר בפסחים [פז ב] פרק האשה. וכן מצינו ששאלו היה בורח מהשררה והיה נחבא אל הכלים. ואמרו בסנהדרין [נד א] פרק ראשון, הוי קבל וקיים. ואמרו בפרק חלק [סנהדרין צב א], אף אגן נמי תנינא, בית אפל אין פותחין בו חלונות לראות את נגעו, וזהו שאמרו, אין אדם מתמנה פרנס מלמטה, אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה. וזהו צוויו של רב לרב כהנא [פסחים קיג ב] שכתבתי למעלה, שלא ימנע עצמו מהמלאכה בשביל גדולה והתנשאות. **ושלמה המלך ע"ה הזהיר לנהוג בשפלות ולהתרחק מן הרבנות כדי שיעסוק במלאכה.** וזהו שאמר, [משלי יב יב] טוב נקלה ועבד לו, ממתכבד וחסר לחם. וזה הנקלה, אינו נקלה מעצמו, שלא תהיה לו שום מעלת כבוד, אלא שהוא נוהג עצמו בשפלות. והיה מפרש אבא מארי ז"ל, ועבד לו, שהוא יהיה עבד לעצמו לעסוק במלאכתו. וזהו יותר טוב מהמתכבד מעצמו ונוהג בשררה ואינו נכבד אצל אחרים, וזה יביא שיהיה מוטל ברעב בחוסר לחם.

כל הבורח מהכבוד הכבוד רודף אחריו:

בספר תולדות שמואל מסופר על הגאון רבי שמואל רזזנברג תלמיד הכתב סופר שבשנת תרע"א היית אסיפה ובאותו מעמד החליטו להושיבו בראשם ולהנהיגם וכבוד גדול עשו לו, והיה תלמידו סמוך אליו ואמר לו שהוא לא מבין חז"ל אמרו הבורח מהכבוד הכבוד רודף אחריו, ואינו מבין מדוע אדם שהגיע להכרה שאין תועלת בכבוד ואינו חפץ בו מענישים אותו והכבוד רודף אחריו! לאחר שנים רבות בחתונת נכדו עשו לו כבוד גדול ולא התפעל בכלל ואז סיפר ואמר לתלמידו שבעת שיש לו תשובה על שאלתו ששאל לפני כמה שנים והוא על פי מעשה שהיה עם החתם סופר שפעם כאשר נסע לשוב סרדלי כאשר הגיע לשם ויצאו לקראתו נכבדי הקהילה לקבל פניו עם כל פמלייתו מאנשי פרשבורג, בהגיעו לשם הוציאו את הסוסים מהעגלה כי החליטו אנשי סרדלי שלהם הכבוד להובילו, אולם אנשי פרשבורג טענו שלהם הזכות להובילו והתפתח ויכוח בניהם למי הזכות, החתם סופר אשר שמע שיש ויכוחים ואינו יודע על מה שאל מה פשר הדבר שיש כאלה קולות, ואמרו לו שהויכוח למי הזכות והכבוד להוביל את עגלתו, שתק ולא התפעל ורק אמר אשריהם עד כמה יש להם אהבת התורה. רק אז הבין תלמיד הכתב סופר ואמר שזה הפירוש בחז"ל הבורח מהכבוד היינו שאינו מתייחס לכבוד שנעשה לו כאילו זה בעבורו אלא מבין שזה לכבוד התורה אז הכבוד רודף אחריו בהיות ואין זה מפריע לו ולא מזיז לו.

מהו ההבדל בין הבורח לרודף:

שואלים מה ההבדל בין הבורח לרודף אחר הכבוד, אמנם הרודף אחר הכבוד הוא בורח ממנו ואין מקבל כבוד, אך הרי לכאורה גם הבורח מהכבוד ממילא לא יקבל כבוד ונמצא ששניהם באותו מצב שלא משיגים כבוד? **והשיב על כך הגר"ח מבריסק שיש הבדל גדול הבורח מהכבוד הוא נמצא בראש והכבוד אחריו ואילו הרודף אחר הכבוד נמצא שהכבוד לפניו, עוד השיב על כך הרבי מקוצק שההבדל בפטירתו של האדם שכבר אינו יכול לברוח מהכבוד ואז הכבוד משיג אותו לעומת מי שרודף אחריו שאף פעם לא משיגו. והבעש"ט הוסיף ואמר שלעת זקנה כאשר אין כוח לברוח מהכבוד ואז משיגו ונוחל כבוד לעומת הרודף שכלל לא משיגו בשום שלב.**

מעשה שהיה:

וסיפר מרן האדמו"ר מויזניץ בעל האמרי חיים, כי יהודי שאל פעם את הרה"ק מברדיטשוב "רבי, זה כבר כמה שנים שאני בורח מהכבוד, והחסידיים עדיין אינם סובלים אותי!" ענהו הרה"ק "הגם שהנך בורח מפני הכבוד, אבל אתה מסתכל בכל פעם אחורנית, לראות שמא הוא רודף אחרך, והכבוד רואה שהנך מחפש אחריו, על כן הוא בורח ממך".

מוסר השכל:

אחר הדברים האלה עלה בידנו להשכיל ולהבין כי כל הרודף אחר הכבוד לא רק שאינו משיגו אלא מאבד גם מה שיש לו ונענש על כך, היות וכבר אמר **דוד המלך בדברי הימים א פרק כט (יא) לך יקוץ הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד פיכל בשמים ובאָרץ לך יקוץ הממלכה והמתנשא לכלו לראש:** (יב) והעֶשֶׂר והַכְבוֹד מִלִּפְנֵיךָ וְאֵתָהּ מוֹשֵׁל בְּכָל וּבְיַדְךָ כָּח וּבְגִבְרָתְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל: כמאמר חז"ל **במסכת בבא בתרא דף צא ע"ב** והמתנשא לכל לראש - אמר רב חנן בר רבא אמר רב אפי' ריש גרנותא משמיא מוקמי ליה. כך שאין הדבר תלוי כלל בהשתלדות האדם אלא ההיפך במקרה זה ההשתלדות רק מרחיקה את השגת המטרה הנכספת, ולזאת אדם צריך למלא תפקידו במעמדו ואל יקנה במעמד של אחרים כי לכל אדם יש תכלית בעולמו ולפי זה הקב"ה מנתב ומנהיג את העולם ובהדי כבשי דרחמנא למה לך, ואדרבא ללמוד לפרגן לכל אחד במעמדו לרומם ולגדל ואין ממה לקנאות כי הכל הבל מאחר וכבוד בעוה"ז אינו אלא מדומה וגדולי ישראל ידעו תמיד לברוח מהכבוד ורק בזכות זה זכו לתורה וחכמת התורה וגדולה גם יחד, וכמאמר התנא באבות הקנאה התאוה והכבוד מוציאין את האדם מהעולם, והמאמין יודע כי הקב"ה מתכנן לכל אדם את מעמדו והוא משפיל גאים עדי ארץ ומגביה שפלים עד מרום וישמח תמיד בחלקו ובוזה יזכה לטובה וברכה בזה ובבא אמן ואמן.

החותם בברכת שבת שלום ומבורך
בידידות ואהבה מרדכי מלכא